

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 197g/2022

privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 25 alin. (1) lit. f)
și 55 din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002

*(încălcarea gravă a normelor Codului deontologic al avocatului și
obligația păstrării secretului profesional de către avocat)*

CHIȘINĂU

12 decembrie 2023

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
nei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea dlui Dumitru Avornic, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată 29 noiembrie 2022,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 12 decembrie 2023, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 25 alin. (1) lit. f) și 55 din Legea cu privire la avocatură, ridicată de dl avocat Stanislav Ciobanu, în interesele dlui Igor Popa, parte în dosarul nr. 3-1282/2021, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de dna Tatiana Avasiloaie, judecător la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Dl avocat Igor Popa a fost sancționat de Comisia de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, după ce a participat la o emisiune televizată în care ar fi divulgat informații confidențiale despre un client al său. Sancțiunea Comisiei a constat în retragerea licenței de avocat a dlui Igor Popa, pentru că acesta ar fi comis o abatere disciplinară gravă.

4. După ce a formulat o cerere prealabilă fără succes, dl Igor Popa a contestat decizia Comisiei la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani. În ședința de judecată, dl avocat Stanislav Ciobanu, în interesele dlui Igor Popa, a ridicat excepția de neconstituționalitate a articolelor 25 alin. (1) lit. f) și 55 din Legea cu privire la avocatură.

5. Printr-o încheiere din 15 noiembrie 2022, dna Tatiana Avasiloaie, judecătorul de caz, a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

6. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

„[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 22 Neretroactivitatea legii

„Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 32 Libertatea opiniei și a exprimării

„(1) Oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil.

(2) Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

(3) Sunt interzise și pedepsite prin lege contestarea și defăimarea statului și a poporului, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial, la violență publică, precum și alte manifestări ce atentează la regimul constituțional.”

Articolul 46 Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate.

[...]”

7. Prevederile relevante ale Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 sunt următoarele:

Articolul 25 Retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat

„(1) Licența pentru exercitarea profesiei de avocat se retrage în cazul:

[...]”

f) **încălării grave, de o singură dată, a normelor Codului deontologic al avocatului;**

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a)–c), e)–g) și j), licența pentru exercitarea profesiei de avocat se retrage de către Ministerul Justiției în temeiul hotărârii Comisiei pentru etică și disciplină, iar în cazul prevăzut la alin. (1) lit. h) – din oficiu. În cazul prevăzut la alin. (1) lit. d), licența pentru exercitarea profesiei de avocat se retrage de către Ministerul Justiției, la propunerea Consiliului National pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, cu acordul Comisiei pentru etică și disciplină.

(3) Hotărârea privind retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat poate fi atacată în contencios administrativ.”

Articolul 55

Secretul profesional

„(1) **Avocatul nu este în drept să divulge informațiile confidențiale ce i-au fost comunicate în timpul acordării asistenței juridice, precum și să transmită, fără acordul clientului, unor terți documentele legate de exercitarea delegației.**

(2) **Obligația de a păstra secretul profesional nu este limitată în timp.”**

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

8. Autorul excepției menționează că în Legea cu privire la avocatură nu există repere fixe în funcție de care să poată fi apreciat conținutul noțiunii de „încălcare gravă” de la articolul 25 alin. (1) lit. f) din Lege. Potrivit acestuia, Legea nu stabilește niciun criteriu material care să cuantifice „gravitatea” unei încălcări. Calificarea gravității unei încălcări ar fi lăsată la puterea discreționară a Comisiei pentru etică și disciplină, iar persoana căreia i s-a aplicat o sancțiune pe această bază s-ar afla într-o stare de incertitudine.

9. Acesta subliniază că licența de avocat constituie un bun, în sensul articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană, și este apărută de dreptul de proprietate, garantat de articolul 46 din Constituție.

10. Autorul excepției susține că legislatorul a omis să reglementeze în Legea cu privire la avocatură criterii clare de punere în balanță a drepturilor concurente, *i.e.* a dreptului la respectarea vieții private și a dreptului la libertatea de exprimare. Interdicția stabilită de articolul 55 din Legea cu privire la avocatură de a dezvălui informații confidențiale comunicate unui avocat în timpul acordării asistenței juridice nu permite nicio excepție din perspectiva exercițiului dreptului la libertatea de exprimare. Autorul sesizării susține că, în cazul său, a dezvăluit informații despre comportamentul necorespunzător al unui politician de rang înalt și despre atitudinea puterii față de „infracțiunea secolului – furtul miliardului”, chestiuni care sunt importante într-o societate democratică și despre care publicul are un interes legitim de a fi informat.

11. Autorul afirmă că prevederile legale contestate încalcă articolele 1 alin. (3) (*preeminența dreptului*), 22 (*neretroactivitatea legii*), 23 (*calitatea legii*), 32 (*libertatea de exprimare*), 46 (*dreptul de proprietate*

privată și protecția acesteia) și 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*) din Constituție.

B. Aprecierea Curții

12. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

13. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor dispoziții din Legea cu privire la avocatură, ține de competența Curții Constituționale.

14. Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reprezentantul unei părți din proces. Astfel, sesizarea este formulată de către subiectul cărui i s-a conferit acest drept, în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, așa cum a fost interpretat acesta prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

15. Obiectul excepției îl constituie articolele 25 alin. (1) lit. f) și 55 din Legea cu privire la avocatură. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză care are ca obiect examinarea contestației formulate împotriva hotărârii privind retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat. Curtea a admis că textele contestate ar putea fi aplicate la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

16. Curtea mai reține că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența unui drept fundamental. Astfel, Curtea va analiza, prin prisma argumentelor autorului sesizării, dacă prevederile criticate reprezintă o ingerință într-un drept fundamental invocat (DCC nr. 132 din 12 august 2021, § 28).

17. Autorul excepției consideră că prevederile contestate contravin articolelor 1 alin. (3) (*preeminența dreptului*), 22 (*neretroactivitatea legii*), 23 (*calitatea legii*), 32 (*libertatea de exprimare*), 46 (*dreptul de proprietate privată și protecția acesteia*) și 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*) din Constituție.

18. Cu privire la incidența articolelor 1 alin. (3), 22 și 23 din Constituție, autorul excepției susține că textul articolului 25 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la avocatură nu stabilește niciun criteriu material care să cuantifice „gravitatea” unei încălcări a normelor Codului deontologic al avocatului. În jurisprudența sa, Curtea a notat că nu există o problemă de constituționalitate din perspectiva calității unei legi atât timp cât nu este afectat un drept fundamental (a se vedea DCC nr. 8 din 26 ianuarie 2021, § 26 și jurisprudența citată acolo). Articolul 54 din Constituție nu are o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabil, autorul sesizării trebuie să demonstreze existența unor ingerințe în drepturile fundamentale garantate de Constituție. Abia în cadrul analizei caracterului justificat al ingerinței abstracte în drepturile fundamentale garantate de Constituție Curtea poate pune în operă prevederile acestor articole (HCC nr. 8 din 5 aprilie 2022, § 26).

19. Dispozițiile articolului 22 din Constituție garantează neretroactivitatea legii, inclusiv principiul legalității incriminării și a pedepsei penale. Acest articol este incident în materie penală și contravențională (a se vedea DCC nr. 8 din 26 ianuarie 2021, §§ 27 și 29).

Pentru a stabili incidența acestui articol, Curtea va aprecia dacă măsura contestată de către autorul excepției poate constitui o acuzație în materie penală.

20. Curtea reamintește că, în Decizia nr. 8 din 26 ianuarie 2021, ea a examinat un caz similar în care a constatat că procedurile disciplinare desfășurate în privința unui executor judecătoresc, care au condus la sancționarea acestuia pentru încălcarea gravă a Codului deontologic, nu au constituit o acuzație în materie penală în sensul articolului 22 din Constituție. În acea cauză, Curtea a considerat că sancțiunile pentru comiterea faptei de încălcare gravă a Codului deontologic au un caracter disciplinar, atât prin reglementarea lor, cât și prin prisma autorității care le aplică, a procedurilor pe care le inițiază autoritatea și a severității sancțiunii (a se vedea §§ 40 și 45).

21. În această cauză, Curtea observă că articolele 25 alin. (1) lit. f) și 57 alin. (1) lit. e) din Legea cu privire la avocatură califică încălcarea gravă, de o singură dată, a normelor Codului deontologic al avocaților comisă de către avocat ca o abatere disciplinară, pentru care legea prevede sancțiunea retragerii licenței pentru exercitarea profesiei de avocat.

22. Curtea constată că, potrivit articolului 57 alin. (2) din Lege, la aplicarea sancțiunii disciplinare se ține cont de gravitatea abaterii, de circumstanțele în care a fost comisă, de activitatea și comportamentul avocatului.

23. Curtea observă că sesizările referitoare la acțiunile avocaților, precum și informația cu privire la abaterile disciplinare comise de avocat în timpul exercitării atribuțiilor profesionale, se examinează de către Comisia pentru etică și disciplină (a se vedea articolul 56 alin. (2) din Lege).

24. Cu privire la natura abaterii disciplinare din prevederea contestată, Curtea notează că aceasta nu este aplicabilă unui public larg, ci, în exclusivitate, doar membrilor unui grup profesional, care posedă un statut special, *i.e.* avocaților.

25. Sub acest aspect, Curtea reține că faptele care pot conduce la inițierea procedurii disciplinare constau în nerespectarea standardelor stricte de conduită prescrise pentru profesia lor. Scopul procedurii disciplinare este să asigure integritatea, demnitatea și reputația profesiei de avocat, precum și asigurarea încrederii persoanelor în profesia de avocat (a se vedea, *mutatis mutandis*, DCC nr. 8 din 26 ianuarie 2021, § 43).

26. Curtea mai observă că Comisia pentru etică și disciplină trebuie să solicite avocatului căruia i-a fost intentată procedura disciplinară explicații în scris, acte și alte materiale necesare pentru adoptarea unei decizii obiective. Decizia Comisiei pentru etică și disciplină se face publică. Avocatul căruia i s-a intentat o procedură disciplinară este în drept să asiste la examinarea chestiunii privind tragerea lui la răspundere disciplinară, să dea explicații și să conteste în contencios administrativ decizia Comisiei pentru etică și disciplină privind aplicarea sancțiunii disciplinare (articolele 56 alineatele (3), (7) și (8) și 57 alin. (3) din Lege).

27. Așadar, Curtea reține că, potrivit reglementărilor contestate încălcarea gravă, de o singură dată, a Codului deontologic al avocaților de

către avocați nu constituie o acuzație în materie penală și, prin urmare, articolele 1 alin. (3), 22 și 23 din Constituție nu sunt incidente în prezenta cauză.

28. Cu privire la incidența articolului 32 din Constituție, autorul consideră că obligația de a păstra confidențialitatea informațiilor care i-au fost comunicate de client în timpul asistenței juridice este absolută și nu admite derogări, fapt care îi încalcă libertatea de exprimare.

29. Sub acest aspect, Curtea notează că problema divulgării de către avocat a informațiilor care i-au devenit cunoscute despre client în legătură cu acordarea asistenței juridice a fost analizată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și de Curtea de Justiție a Uniunii Europene din perspectiva altor drepturi fundamentale, precum dreptul la un proces echitabil sau dreptul la viața privată sub aspectul protecției privilegiului profesional al avocaților.

30. De exemplu, în cauza *Ordre des barreaux francophones et germanophone and Others v. Conseil des ministres*¹ din 26 iunie 2007, Marea Cameră a Curții de Justiție a Uniunii Europene a examinat dacă unele prevederi ale Directivei 91/308/CEE a Consiliului Comunității Europene din 10 iunie 1991 privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor, care îi obliga pe avocați să raporteze autorităților unele informații despre clienții lor, respectau principiile confidențialității profesionale și al independenței avocatului, care sunt aspecte esențiale ale dreptului la un proces echitabil și ale dreptului la apărare.

31. În acest sens, Marea Cameră a Curții de Justiție a Uniunii Europene a notat că avocatul nu ar fi în măsură să își îndeplinească misiunea de consiliere, de apărare și de reprezentare a clientului său într-un mod corespunzător, iar acesta ar fi, prin urmare, lipsit de drepturile care îi sunt conferite prin articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului dacă avocatul, în cadrul unei proceduri judiciare sau al pregătirii acesteia, ar fi obligat să coopereze cu autoritățile publice, transmițându-le informații obținute cu ocazia consultațiilor juridice acordate în cadrul unei asemenea proceduri (§ 32).

32. Analizând prevederile Directivei 91/308, Curtea a observat că obligațiile de informare și de cooperare nu se aplică avocaților decât în măsura în care aceștia îi asistă pe clienții lor la planificarea sau la realizarea anumitor tranzacții de natură preponderent financiară sau imobiliară sau atunci când acționează în numele și pentru clientul lor în orice tranzacție financiară sau imobiliară. Curtea a apreciat că, în general, aceste activități, datorită chiar naturii lor, se situează într-un context care nu are nicio legătură cu o procedură judiciară și, în consecință, în afara sferei de aplicare a dreptului la un proces echitabil. Suplimentar, Curtea a notat că în cazul în care asistența unui avocat pentru o tranzacție este solicitată pentru exercitarea apărării sau a reprezentării în justiție sau pentru consilierea privind inițierea sau evitarea unei proceduri judiciare, Directiva

¹<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=61675&pageIndex=0&doclang=RO&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1905362>

îl exonerează pe respectivul avocat de obligațiile de raportare. Curtea a considerat că o asemenea exonerare permite respectarea dreptului clientului la un proces echitabil (a se vedea §§ 33-34 din hotărârea citată).

33. De asemenea, în cauza *Michaud v. Franța*, 6 decembrie 2012, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a examinat dacă obligația impusă avocaților să raporteze tranzacțiile suspecte ale clienților lor respectă dreptul la viața privată sub aspectul protecției privilegiului profesional al avocaților. Curtea Europeană a observat că avocații erau supuși obligației de a raporta tranzacțiile suspecte numai în două cazuri: atunci când, în contextul activității lor de afaceri, au participat pentru și în numele clienților lor la tranzacții financiare sau imobiliare sau acționează în calitate de mandatar; și în cazul în care își asistă clienții în pregătirea sau efectuarea de tranzacții privind anumite operațiuni definite (e.g. cumpărarea și vânzarea de bunuri imobiliare sau de afaceri; administrarea fondurilor, titlurilor de valoare sau a altor active aparținând clientului etc.). Mai mult, Curtea a apreciat că legislația exonera avocații de a raporta tranzacțiile suspecte în cazul în care acestea se referă la proceduri judiciare. Curtea nu a constatat o ingerință disproporționată în privilegiul profesional al avocaților, de vreme ce obligația de a raporta tranzacțiile suspecte nu era îndreptată împotriva esenței rolului de apărare al avocatului (a se vedea §§ 127-128).

34. În această cauză, autorul excepției consideră că legea ar trebui să le permită avocaților să comunice informații despre client care ar putea reprezenta chestiuni foarte importante într-o societate democratică despre care publicul ar avea un interes legitim de a fi informat.

35. Curtea observă că articolul 55 alin. (1) din Lege prevede că avocatul nu este în drept să divulge informațiile confidențiale ce i-au fost comunicate în timpul acordării asistenței juridice. Alineatul (2) din același articol prevede că această obligație nu este limitată în timp.

36. Curtea notează că domeniul de aplicare al normei contestate se limitează la informațiile comunicate de client „în timpul acordării asistenței juridice”. În acest sens, ține de instanțele de judecată să stabilească dacă avocatul a comunicat o informație care i-a devenit cunoscută în timpul acordării asistenței juridice clientului.

37. Curtea reține că corespondența între avocat și client se bucură de o protecție consolidată în baza privilegiului profesional al avocaților, garantat de articolul 28 din Constituție. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a notat că avocaților li se atribuie un rol fundamental într-o societate democratică, acela de a apăra justițiabili. Avocații nu pot îndeplini această sarcină esențială dacă nu sunt în măsură să garanteze celor pe care îi apără că corespondența lor va rămâne confidențială. Este în joc relația de încredere dintre ei, esențială pentru îndeplinirea acelei misiuni. De aceasta depinde indirect, dar în mod necesar, dreptul fiecăruia la un proces echitabil, inclusiv dreptul persoanelor acuzate de a nu se autoincrimina (*Michaud v. Franța*, 6 decembrie 2012, § 118).

38. Pe de altă parte, Curtea reține că secretul profesional al avocatului nu reprezintă un principiu absolut, așa cum susține autorul excepției. De exemplu, atunci când avocații au suspiciuni de spălare a banilor sau de

finanțare a terorismului cu privire la unele tranzacții ocazionale ale clienților lor aceștia sunt obligați să raporteze aceste informații Serviciului pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (articolele 4 alin. (1) lit. j), 5 alineatele (1) și (3¹) și 11 din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului). Totuși, avocații nu sunt obligați să raporteze tranzacțiile suspecte în toate cazurile. Legea prevede că această obligație nu se aplică atunci când informațiile sunt primite de la unul dintre clienții avocatului sau sunt obținute în legătură cu acesta în cursul evaluării situației juridice a clientului respectiv sau al îndeplinirii sarcinii de apărare ori de reprezentare a clientului în procese de judecată sau în legătură cu acestea, inclusiv de consiliere privind inițierea sau evitarea proceselor de judecată, indiferent dacă aceste informații sunt primite sau obținute înaintea proceselor de judecată, în timpul acestora sau după acestea (a se vedea articolul 11 alineatul (11) din Lege).

39. Astfel, Curtea observă că legislatorul a asigurat avocaților posibilitatea de a comunica autorităților informații despre clienții lor atunci când aceste informații creează suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Totuși, pentru a asigura un echilibru între libertatea de exprimare a avocatului și drepturile clientului la un proces echitabil și așteptarea legitimă a clientului că informațiile comunicate de el vor rămâne confidențiale, legislatorul a stabilit informațiile care nu pot fi comunicate de avocat despre clientul său la articolul 55 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură și la articolul 11 alineatul (11) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului. Prin urmare, Curtea nu consideră că articolul 32 din Constituție este incident.

40. Cu privire la incidența articolului 46 din Constituție, în jurisprudența sa, Curtea a recunoscut că aplicabilitatea articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție se extinde la exercițiul efectiv al profesiei de avocat și la clientela aferentă, avându-se în vedere că acestea sunt chestiuni de o anumită valoare, care au, în multe privințe, natura drepturilor private și constituie astfel beneficii, adică bunuri (a se vedea DCC nr. 155 din 22 noiembrie 2022, § 36). Totuși, în această cauză, autorul excepției invită Curtea să analizeze dacă retragerea licenței sale de avocat a fost proporțională din perspectiva informațiilor comunicate la un post de televiziune. În acest sens, Curtea reamintește că nu analizează cazuri concrete (a se vedea DCC nr. 155 din 22 noiembrie 2022, § 40). În contextul excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională judecă legea, nu situații de fapt sau persoane concrete. De principiu, proporționalitatea retragerii licenței de avocat, ca urmare a comunicării unor informații de către avocat, nu poate fi analizată la modul abstract, ci doar în baza unor fapte concrete. Analiza faptelor care au stat la baza acestei măsuri îi revine în primul rând instanței de judecată pe rolul căreia se află cazul în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

41. Așadar, pe baza celor menționate mai sus, Curtea constată că sesizarea în cauză nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea cu privire la excepția de neconstituționalitate a articolelor 25 alin. (1) lit. f) și 55 din Legea cu privire la avocatură, ridicată de dl avocat Stanislav Ciobanu, în interesele dlui Igor Popa, parte în dosarul nr. 3-1282/2021, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

Chișinău, 12 decembrie 2023

DCC nr. 175

Dosarul nr. 197g/2022